

[Ulrich.]

at man, dersom dette skulde glippe, skulde gaa over til — jeg har nok hørt en og anden være letsindig nok til at udtale det — at drive stort Havebrug her i Danmark. Det er der nogle, der gør, men der kan vist daarlignende være flere, naar de skal have en ordentlig Pris for Varerne. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han kunde tænke sig, at man her i Danmark gik over til Havebrug i stor Stil. Hvor tænker det ærede Medlem sig saa, at disse Produkter skulde afsættes? Thi jeg tror ikke, det er muligt at naa saa vidt, at Folk kommer ind paa at leve af Raakost; hvis de ikke havde andre Livsforhold end Raakost, var det muligt, man kunde gaa over til i stor Stil at dyrke Haveprodukter og faa et stort indenlandsk Marked for disse Varer; men hvis Folk ikke kommer ind paa dette, er Faren der for saadanne Smaabrug, saa har de ingen Mulighed for at eksistere. Jeg tror altsaa ikke paa den Tanke det ærede Medlem fremsatte om at dyrke Havesager, før Folk gaar over til udelukkende at leve af Raakost.

Endelig er der endnu en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Andreasen, (Forsinge); jeg vil svare paa. Det ærede Medlem var igen inde paa at tale om, at det var noget andet at faa et lille Landbrug nu end for tredive Aar siden. Ja, det er fuldstændig rigtigt, det er noget andet. Men hvorfor vil ærede Medlemmer fra socialdemokratisk-radikal Side ikke følge den sunde Udvikling, som skete i gamle Dage, den sunde Udvikling, at et Menneske dygtiggjorde sig, sparede sig nogle Penge sammen og saa kom til Staten og fik en ringe Hjælp for at komme i Vej. Og derefter klarede de sig alle sammen udmærket. Men nu, da det ærede Medlem siger, det er vanskelige Tider, nu kræver man slet ikke, at disse Mennesker skal dygtiggøre sig, man kræver ikke, at de skal spare noget sammen; man har strøget alle de Bestemmelser, som staar i den gamle Statshusmandslov. I Loven af 4. Oktober 1919 kræves kun, at de ikke skal være over 50 Aar, at de skal have Valgret, eller at de skal være fuldmyndige — hvad det nu er, jeg husker det ikke. Men der staar ikke det allerfjerneste om, at de skal have dygtiggjort sig til at drive et saadant Brug. Og saa giver man dem alt muligt: giver dem Jord, de faar Penge til Bygninger, man giver dem oven i Købet Penge til at etablere sig for. Men saa kan man dog ikke paastaa, at det nu er blevet sværere at faa Jord; det er da meget nemmere nu. I gamle Dage skulde Folk erhverve sig noget selv, skulde dygtiggøre sig først, men nu kommer de og faar alt,

uden Hensyn til, om de egner sig til at dyrke et saadant Landbrug eller ikke. Det er efter min Mening ganske uforvarligt at udstykke dansk Jord paa den Maade, og før man fra radikal-socialdemokratisk Side kommer til Erkendelse af dette, tror jeg ikke, man fra den Side kan foretage nogen velsignelsesrig Foranstaltning paa dette Omraade for det danske Samfund, for den danske Ungdom.

Mads Larsen: Jeg vil gerne sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Ulrichs sidste Udtalelse, at han maa have læst Lovforslaget som en Skælm; thi naar han vil læse § 12, Punkt 4, i Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til mindre Landbrug m. v., staar der klart og tydeligt, at Ansøgeren skal

„være i Besiddelse af de Midler, som er nødvendige til Oprettelse af et mindre Landbrug, og ikke forud være i Besiddelse af mere Jord; end at denne i Forbindelse med den ansøgte udgør et passende Tilliggende til et mindre Landbrug“.

Og i Punkt 3 staar, at han skal

„fremskaffe en Attest fra to med hans Forhold nøje kendte, troværdige Personer for at være en ædruelig og hæderlig Person, som kan antages egnet til at drive et mindre Landbrug“.

Præcis de samme Betingelser, som var opstillet i tidligere Tid!

Jeg har i øvrigt egentlig forlangt Ordet for at rette et Par enkelte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Pinholt, men efter at have hørt de Udtalelser, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, har fremsat i Dag, saavel som de to foregaaende Taler, det ærede Medlem har holdt angaaende denne Sag, vil jeg dog gerne have Lov til at knytte et Par Bemærkninger til, hvad her er fremsat. Jeg maa erkende, at jeg overfor det ærede Medlem og hans Maade at tage alle disse Spørgsmaal paa har det paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Knud Hansen, der gjorde en Bemærkning for lidt siden, idet jeg nemlig har den Opfattelse, at den eneste Interesse, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og Venstre overhovedet har i Sagen, er at udnytte den i størst muligt Omfang til Agitation. Naar jeg siger, at det er min Overbevisning, at saadan er det, begrundet jeg det dermed, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal hele Tiden har holdt sig til de sekundære Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Ekspropriation og Spørgsmaalet om, hvilken Erstatning der skulde udredes